

[Henry Christensen.]

ikke have været sparet? Man må jo huske på, at der er mange ting, der skal foretages og afpasses, inden forsøgsstationen kan komme til at virke. På forhånd skulle man tro, at man ved en fornuftig tilrettelæggelse kunne have sparet disse 200 000 kr. uden i det lange løb at have sat nævneværdig tid til af den grund.

Oven i købet forlyder det, at man alligevel ikke fik de lovede installationer, inden også de 18 dage var gået. Jeg går i hvert fald ud fra som givet, at man, inden man antog det 200 000 kr. dyrere tilbud, havde fået garanti for, at de installationer, det pågældende byggeforetagende skulle rumme, så også var fremme de 18 dage tidligere, og at man i modsat fald da havde sikret sig at få de 200 000 kr.s merudgift, eller hvad beløbet nu måtte være, erstattet af leverandøren.

Jeg håber, den højtærede finansminister er taknemlig for, at jeg giver ham lejlighed til at redegøre for disse kritiserede forhold. Jeg er af den opfattelse, at det efterhånden bliver mere og mere påkrævet, at ministeren bliver en lejlighed til at give tinget og offentligheden som helhed en samlet redegørelse for udviklingen omkring Risøprojektet.

Finansministeren (Kampmann): Det ærede medlems spørgsmål er lidt uklart formuleret. Jeg går i mit svar ud fra, at det drejer sig om reaktorhuset til selve reaktoren i DR2. Jeg skal ikke bebrejde det ærede medlem, at hans spørgsmål er lidt uklart, for jeg kan høre, at det ærede medlem i høj grad bygger på forlydender.

Der er ved dette reaktorhus ikke tale om et hus i almindelig forstand til beskyttelse mod vind og vejr, men om en stålbeholder, hvis væsentligste funktion er at opfylde ganske bestemte sikkerhedskrav. Skulle det ske, at radioaktivitet trods alle trufne sikkerhedsforanstaltninger skulle slippe ud fra selve reaktoren, vil den i hvert fald blive inden for stålhallen. Denne tjener altså til beskyttelse for de øvrige på anlægget beskæftigede og for den omkringboende befolkning. Under disse omstændigheder vil enhver kunne forstå, at der må stilles de strengeste krav til arbejdets kvalitet. Opfylder hallen ikke de tæthedskrav,

der er gældende, er den i en given katastrofesituation værdiløs.

Opførelsen af reaktorhallen blev udbudt i entreprise til en række danske firmaer. Ved den endelige afgørelse i forretningsudvalget indgik foruden tid og pris kvalitetskravet som en helt afgørende faktor ved valget af det firma, som skulle udføre den pågældende entreprise.

Det af det ærede medlem stillede spørgsmål må jeg derfor besvare benægtende. Der er ikke betalt en merpris på ca. 200 000 kr. for at fremskynde bygningen af et enkelt reaktorhus.

Henry Christensen: Det er klart, at jeg kan ikke vide nøjagtigt, hvorledes de pågældende byggeforetagender på Risø faktisk er forløbet, men det må vel være et folketingsmedlems opgave at forsøge at skaffe sig oplysninger ad den vej, som bl. a. grundlaget for dette tings arbejde angiver. Det har været baggrunden for, at jeg har fundet det rimeligt at stille spørgsmål til den højtærede finansminister.

Må jeg forstå det således, at det er uden noget som helst grundlag i virkelige forhold, når det i en række bladmeddelelser hævdes, at de 18 dage virkelig var angivet som afgørende motiv for at vælge det dyrere tilbud?

Jeg må nu sige, at det er ikke bare de almindelige meddelelser i bladene, der har givet mig grund til at nære betænkelighed ved det hastige tempo, som det forekommer mange af os gør sig gældende under arbejderne på Risø. Så sent som i mandags talte den højtærede økonomiminister i Randers, og økonomiministeren sagde her ifølge et referat i Randers Dagblad — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„at han var enig med forespørgeren“ — det var en mødedeltager — „i dennes udtalelse om de store udgifter til flagstang på Risø. Der gives måske for mange penge ud her“ — sagde økonomiministeren, som derefter udtalte —: „Værre er det, at der måske er betalt for meget for at øge byggetempoet, og det er helt andre summer, der her er tale om, end dem til flagstang og hundehus.“

Jeg tror, den højtærede finansminister ville gøre denne sag en tjeneste, hvis han i højere grad ville føle sig også som folke-